

Til det næste rypejagtskursus havde Kirsten Andersen og Gitte Larsen tilmeldt sig, og de har sendt denne beretning.

Fredag den 10. oktober tog vi - Gitte og Kirsten - til Bergen for at gå på rypejagt på Hardangervidda i weekenden. Turen derop gik godt, vi blev hentet af Siri i lufthavnen og kørt op til Liset, hvor vi skulle bo under turen. Et herligt sted i smuk natur.

Om aftenen samledes vi i pejsestuen for at blive præsenteret for de øvrige jagtpiger og instruktørerne, samt orienteret om næste dags jagt. Vejret så ud til at blive, så vi kunne komme på fjeldet. Næste morgen samling og afsted på fjeldet. Vejret var godt men ikke strålende. Efter at være blevet sat af begyndte opstigningen. I starten troede vi, at vi havde taget munden for fuld i forhold til vores kondi, men op kom vi med rygsæk og bøsse.

Vi skulle gå med Carl, en gæv og galant mand. Efter en halv times gang nåede vi til en elv, for dyb til at komme over uden gummistøvler og for bred til at springe over, så da Carl mente at det var der vi skulle over, blev vi fragtet over på ryggen af ham, et syn for guder.

Afsted gik det ud over vidden i meget sumpet myra, så der var efterhånden en del vand indenbords i støvlerne - lidt tungt - men pyt, det var ikke frostvejr. Ryper havde vi ikke set endnu, så efter yderligere et par bakker holdt vi for frokost. Vejret var nu blevet en form for isregn og hagl.

Efter frokost mente Carl, at vi skulle gå ned til et stenskred et godt stykke væk og så op til den sten deroppe på næste top, så ville han gå omkring toppen til venstre, for var der ryper måtte det være der. Op kom vi, selvom det var stejlt. Ingen ryper.

Det blev besluttet at dagens jagt var forbi og turen gik tilbage til bilerne, men endnu engang måtte Carl på job med at få os over elven.

Jagtudbyttet blev 2 ryper og en lækat der blev nedlagt af dem der var på højfjeldet, hvor ryperne var trukket op.

Om aftenen var der jagtmiddag på pensionen og hygge bagefter. Vejret var skiftet, og der var stor usikkerhed om vi kunne komme på højfjeldet næste dag, så vi måtte afvente morgendagen.

Søndag morgen var vinden 15 m/sek. og vejret for ustadigt til at det var forsvarligt at gå på fjeldet, så ingen jagt desværre.

Vejen tilbage til Bergen blev kørt af en rute som svarer til vores maguritterute, en utrolig flot tur, så selv om det ikke blev jagt, så alligevel en oplevelse.

Turen gik rigtigt godt og kan anbefales til andre, hvis muligheden byder sig.

Gitte og Kirsten.

Tilslidst kommer her Siri's beretning om det 2. rypejagtskursus

I midten av oktober dro seks damer, to av dem var fra Danmark, til Liseth for å lære kunsten å gå på støkkjakt. Jeg hadde med meg tre dyktige instruktører, Karl Halland, Kjell Rune Haugland og Evald Grane. Hver instruktør skulle ha med seg to damer ut på jaktopplæring. Veldig bra. Denne helgen var det ikke meldt snø, men store nedbørsmengder i form av regn! Heldigvis så det ganske bra ut da vi møttes utenfor pensjonatet lørdag morgen. Støkkjegere går jo for det meste på toppene etter fjellfugl, og der ble det litt rusket utover dagen. De danske damene fikk nok bryne seg en del på litt vanskelig terreng. Bratte bakker, våte myrer og strie bekker som skulle forseres. Alikevel, ved jegermiddagen om kvelden var det bare blide ansikter å se. Det ene laget, de som gikk med Kjell Rune, var de eneste som fikk skutt noe. Fangsten ble en fjellfugl, en lifugl og en mår. Det var nok til dels vanskelige forhold denne helgen også. Søndagen så det trøstesløs ut, vind og tåke. Vi drøyet det litt ut på dagen, og brukte tiden til en sen og god frokost og utvasking av hyttene, men været så ikke ut til å bedres. Så da var det bare til å avslutte og reise hjem. Alle var igrunnen godt fornøyd. Jeg tok danskene med på en biltur langs Hardangerfjorden og en kort sightseeing i Bergen sentrum før vi tok kveld hjemme hos meg. De dro hjem mandag vel fornøyd med jakthelgen i Norge.

Hilsen Siri Torpe
Kvinnekontakt i Hordaland JFF

